

Kurserne vil bl.a. skulle sætte ansøgerne i stand til over for dem selv at få prøvet og bekræftet deres motiv til at adoptere, og ansøgerne vil blive undervist og rådgivet om en række forhold, der er af betydning ved adoption af et udenlandsk barn, herunder adoptivbørnenes baggrund, børnenes tilpasning i familien, børnenes reaktioner på nye omgivelser og omgivelsernes reaktioner på børnene m.v.

Med hensyn til spørgsmålet om kursets indhold og varighed m.v. og om kurser for andre end førstegangsansøgende henvises til pkt. 5.3 nedenfor.

Fase 3

I fase 3 skal det afgøres, om de ansøgere, der opfylder de generelle betingelser for at blive godkendt som adoptanter, og som efter deltagelse i det adoptionsforberedende kursus oplyser, at de opretholder ønsket om at adoptere, også efter en individuel vurdering kan anses for egnede som adoptivforældre.

En stor del af de afslag på ansøgninger om godkendelse som adoptant, der gives efter de gældende regler, sker med henvisning til, at de generelle krav ikke er opfyldt.

Sigtet med det obligatoriske, adoptionsforberedende kursus i fase 2 er bl.a., at de ansøgere, der ganske vist opfylder de generelle krav, men som alligevel ikke er egnede som adoptanter, selv kommer til at indse dette og derfor tilbagekalder deres ansøgning.

Det må på den baggrund forventes, at antallet af sager, hvor det i fase 3 viser sig nødvendigt efter en individuel vurdering at nægte ansøgerne godkendelse som adoptanter, bliver begrænset. Der bør dog efter Justitsministeriets opfattelse ikke - som foreslået af et mindretal i Adoptionsudvalget (Landsforeningen Adoption og Samfunds repræsentant) (betænkningen side 35) - på forhånd sættes tal på, hvilken afslagsprocent i fase 3 der kan accepteres.

Undersøgelsen i fase 3 må forventes i hovedparten af sagerne at kunne koncentreres om en individuel beskrivelse af ansøgerne. Denne beskrivelse vil dels have til formål at give samrådet det fornødne grundlag for at træffe afgørelse om godkendelse som adoptant og fastsætte de nærmere rammer for godkendelsen (herunder om ansøgerne kan godkendes til et lille eller et større barn), dels at give de udenlandske myndigheder det fornødne grundlag for deres afgørelse om godkendelse af ansøgerne og anvisning af et barn (matching).

Beskrivelsen må tilvejebringes i et samarbejde mellem sagsbehandler og ansøgere under det antal samtaler, herunder et hjemmebesøg, der i den enkelte sag må anses for nødvendig.

Justitsministeriet forudsætter herved, at omfanget af fase 3 skal være klart mere begrænset end en forundersøgelse med henblik på godkendelse som adoptant efter de nugældende regler. Det indebærer bl.a., at en række forhold, der er omtalt i betænkningen kapitel 4, herunder indstilling til børn og unge, familiære forhold m.v., i almindelighed forudsættes tillagt betydeligt mindre vægt end efter hidtidig praksis. Det forudsættes således, at det klart skal have undtagelsens karakter, at der bliver givet afslag på godkendelse som adoptant i denne fase.

Hvis sagsbehandleren er i tvivl om, hvorvidt ansøgerne bør godkendes som adoptanter, må undersøgelsen dog ventes at blive mere omfattende, eventuelt med inddragelse af en anden sagsbehandler og efter omstændighederne psykiatrisk eller psykologisk bistand.

3.3.2. Større grad af ensartethed i samrådenes praksis og tilsyn med samrådene

Justitsministeriet er enig med Adoptionsudvalget i, at der bør søges opnået en større grad af ensartethed i samrådenes praksis.

Det bør efter Justitsministeriets opfattelse i princippet være sådan, at en sag om godkendelse som adoptant alt andet lige får den samme behandling og det samme udfald, uanset hvor i landet ansøgerne bor. De statistiske oplysninger, der er omtalt ovenfor under pkt. 3.2.2. og i bilag 2 og 3 til lovforslaget, synes imidlertid at vise, at det ikke helt er tilfældet.

En højere grad af ensartethed i behandlingen og afgørelsen af sagerne vil efter Justitsministeriets opfattelse kunne bidrage væsentligt til at styrke tilliden til og tilfredsheden med adoptionssystemet og dermed imødekomme den kritik af det, der har været rejst.

Adoptionsnævnet bidrager gennem sin virksomhed som klageinstans i forhold til samrådenes afgørelser til en ensartet praksis i de 16 adoptionsamråd. Når de statistiske oplysninger alligevel viser en vis uensartethed i praksis, skyldes det formentlig bl.a., at Adoptionsnævnet efter de gældende regler kun får forelagt sager og dermed kun har mulighed for at gribe korrigerende ind i tilfælde, hvor der er givet afslag på godkendelse som adoptant.

Antallet af klagesager, der bliver forelagt for Adoptionsnævnet, må endvidere forventes at falde i de kommende år som følge af det foreslåede nye undersøgelses- og godkendelsessystem, jf. ovenfor pkt. 3.2.1. Også af denne grund vil Adoptionsnævnet være afskåret fra gennem virksomheden som klageinstans at sikre den ønskede højere grad af ensartethed i samrådenes praksis.